

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 690/2015
07.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље С.С. из Л., чији је пуномоћник В.С., адвокат из Л., против тужене Опште болнице из Лесковца, ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 160/13 од 13.11.2014. године, у седници одржаној 07.05.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 160/13 од 13.11.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П1 1597/10 од 01.11.2013. године одбачена је као неблагоприятна ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 68/12 од 23.10.2012. године.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж1 160/13 од 13.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и решење Основног суда у Лесковцу П1 1597/10 од 01.11.2013. године, потврђено.

Против другостепеног решења, тужилца је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење на основу члана 412. став 3., у вези члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 649/12 од 13.06.2012. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и

потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 1597/10 од 28.12.2011. године којом је одбијен тужбени захтев.

Против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 649/12 од 13.06.2012. године тужила је изјавила ревизију која је решењем Основног суда у Лесковцу П1 1597/10 од 27.08.2012. године одбачена као недозвољена, а решењем Вишег суда у Лесковцу Гж1 68/12 од 23.10.2012. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Лесковцу П1 1597/10 од 27.08.2012. године.

Против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 68/12 од 23.10.2012. године тужила је изјавила ревизију, која је одбачена као неблагоприятна.

Увидом у списе предмета утврђено је да је решење Вишег суда у Лесковцу Гж1 68/12 од 23.10.2012. године достављено пуномоћнику тужиле, адвокату В.С. 07.11.2012. године.

Против овог решења тужила је преко пуномоћника адвоката В.С. изјавила ревизију 11.12.2012. године.

Чланом 394. став 1. Закона о парничном поступку на чију примену упућује члан 412. став 5. истог Закона, прописано је да против правноснажне пресуде донесене у другом степену, странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде.

У конкретном случају ревизија против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 68/12 од 23.10.2012. године изјављена је од стране пуномоћника тужиле 11.12.2012. године, а пуномоћник тужиле је побијано решење примио 07.11.2012. године. То значи да је ревизија изјављена по протеку законског рока од 30 дана, обзиром да је последњи дан за изјављивање ревизије био 07.12.2012. године.

Стога су нижестепени судови правилно одбацили ревизију тужиле као неблагоприятну, обзиром да је изјављена по протеку законског рока од 30 дана од дана достављања побијане одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 412. у вези члана 399. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**